

פיצוי של 282 אלף ₪ לתלמיד שנפגע מקטטה

תלמיד שנקלע לקטטה ונפגע הגיש תביעה נגד משרד החינוך, ביה"ס עירוני ד' והתלמיד שפגע בו. בחלוף 6 שנות דיונים, הגיע ביהמ"ש למסקנה כי הנתבעים כולם אחראיים לנזקיו, כולל עיריית תל-אביב, שהוגשה נגדה הודעת צד ג'.

באחד מימי אוקטובר 2003 המתינה קבוצת תלמידי כיתה י' בבית הספר עירוני ד' בתל-אביב לבואה של המורה לחינוך גופני, שאיחרה לשיעור. שני תלמידים ניצלו את ההמתנה להתכתשות, שבמהלכה אחד הניצים בעט בטעות בתלמיד אחר שעמד בקרבת מקום.

הצעיר, שנפגע בברכו, נלקח לאחות בית הספר וזו הפנתה אותו לקופת החולים, שם התגלה כי פרק את ברך ימין והוא נזקק לטיפולים ולעזרה.

ב-2008, הגיש הצעיר, אז כבן 20, תביעת נגד משרד החינוך, מנהלת בית הספר דאז והתלמיד שבעט בו לבית משפט השלום בתל אביב. התובע טען לרשלנות הנתבעים: הנהלת בית הספר כשלה בתפקידה כשהותירה קבוצה כה גדולה של תלמידים ללא כל השגחה. משרד החינוך אחראי לכשל בפיקוח והצעיר היה צריך לצפות שמעשיו יביאו לפגיעה באחרים.

הנתבעים, שהכחישו את קרות האירוע, נסמכו על עדות המורה והתלמיד הפוגע שטענו כי אינם זוכרים את האירוע או את התובע. הם הוסיפו כי בבית הספר גם לא נמצא כל תיעוד לתקרית.

התובע השיב, כי עצם העובדה שהיה כשל בתיעוד האירוע אינה מעידה שלא התקיים. התובע הדגיש כי הציג ראיות המאששות את הפגיעה, בהן תיעוד ביקורו אצל האחות וקופת החולים.

הנתבעים המשיכו וטענו שגם אם האירוע התרחש, הרי שלא התרשלו כיוון שלא היו צריכים להעמיד פיקוח צמוד לתלמידים בגילאי העשרה המתקדמים. לחלופין, ביקשו לייחס לתובע אשם תורם.

לא משאירים תלמידים ללא פיקוח

השופט מנחם (מריו) קליין החליט לקבל את גרסת התובע, בהסתמך על המסמכים הרפואיים שהציג ועל עדותו המהימנה והקוהרנטית. השופט, שהסביר את עדותם של התלמיד והמורה בחלוף השנים, ייחס את היעדר התיעוד לבית הספר, אשר חרג מהנוהג המקובל ולא פתח תיק תאונה לאחר התקרית.

בפסק הדין, הדגיש השופט קליין את חובות הזהירות המוגברת וההשגחה של מוסדות החינוך כלפי התלמידים. נקבע, שהיה על מנהלת בית הספר לצפות כי הותרת ילדים מלאי אנרגיות ללא פיקוח תוביל להוצאת פורקן בדרכים שליליות. לנוכח מספרם הרב של התלמידים, עצם העובדה שהיו מבוגרים יחסית אינה משנה דבר.

לשיטת השופט, המנהלת הייתה צריכה למנות מחליף לדקות שבהן המורה נעדרה מהשיעור. משלא עשתה כך, הפרה את חובת הזהירות שלה כלפי התלמידים. השופט הסביר כי יש קשר סיבתי ישיר בין היעדר הפיקוח לנזקי התובע.

השופט קיבל את הודעת הצד השלישי שהגישה המנהלת נגד עיריית תל-אביב וקבע כי כמעסיקתה של המנהלת, היא אחראית יחד עמה לכשלים. כמו כן, הוטלה אחריות על התלמיד שפגע בתובע.

לגבי משרד החינוך קבע השופט שהיה עליו לוודא שהנחיותיו, לפיהן בכל שיעור חייב להיות גורם חינוכי, מיושמות בפועל וכן לוודא שביה"ס מונע ממורים מלאחר.

עם זאת, החליט **השופט** לייחס לתובע גם אשם תורם, כיוון שעמד במשך דקות ארוכות ליד הקטטה מבלי לזוז.

באשר לחלוקת האחריות, קבע השופט כי זו תתחלק באופן כזה, שהמנהלת והעירייה יישאו במחצית הנזק, התלמיד הפוגע ב-30% ומשרד החינוך ב-20%.

לאחר שבחן את נזקי התובע, קבע השופט שבהתאם לחלוקת האחריות ובניכוי אשם תורם של 30% ישלמו הנתבעים 282,800 שקל, בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בשיעור של 23.6% מסכום הפיצוי (כ-67 אלף שקלים).